NORAKSTS
Lieta Nr.A42670207
A1823-09/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 3.jūnijā

Administratīvās rajona tiesas
tiesnese E.Apīne,
piedaloties pieteicējam *R.Ņ.*,
atbildētājas Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas domes Komunālā departamenta pilnvarotajai pārstāvei, zvērinātai advokātei Evijai Hmeļevskai – Lagzdiņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *R.Ņ.* pieteikuma par Rīgas domes Komunālā departamenta 2007.gada 23.oktobra lēmuma Nr.DK-07-07451 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 21.augustā Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes komisija personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai dzīvokļu jautājumu risināšanā un izslēgšanai no palīdzības reģistra pieņēma lēmumu protokols Nr.31, 4.40.punkts, ar kuru atteica *R.Ņ.* reģistrēt palīdzības saņemšanai dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām. Lēmums pamatots ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā" 6.panta pirmo daļu 14.panta septīto daļu un Rīgas domes 2005.gada 12.jūlija saistošo noteikumu Nr.6 „Personas, kurām nepieciešama palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.6) 2.7.5.apakšpunktu.

Ar minēto lēmumu *R.Ņ.* atteica reģistrēt arī dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, atsaucoties uz likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā" $26.^{1}$pantu, Rīgas domes 2005.gada 20.decembra saistošo noteikumu Nr.36 „Personu, kurām nepieciešama palīdzība sakarā ar dzīvojamās telpas atbrīvošanu, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.36) 2.2., 2.4.punktu un Saistošo noteikumu Nr.6 2.4.punktu.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, *R.Ņ.* to apstrīdēja Rīgas domes Komunālā departamenta direktoram, kurš 2007.gada 23.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.DK-07-07451-ap „Par atteikumu reģistrēt palīdzības sniegšanai" (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Dzīvokļu pārvaldes komisijas personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai dzīvokļu jautājumu risināšanā un izslēgšanai no palīdzības reģistra 2007.gada 21.augusta lēmumu, protokols Nr.31, 4.40.punkts.

Lēmumā norādīts, ka *R.Ņ.* ienākumi neatbilst maznodrošinātas personas statusam, tā kā viņš dzīvo dēlu īpašumā esošā ēkā, kā rezultātā maznodrošinātas ģimenes (personas) 2007.gada 4.aprīļa izziņa Nr.07-03166 ir anulēta. Saskaņā ar likumu „Par sociālo drošību" tiesības saņemt sociālo palīdzību ir personām, kas saviem spēkiem nespēj nodrošināt sevi un palīdzību nesaņem no citas personas, kas konkrētajā gadījumā uz *R.Ņ.* neattiecas.

[2] 2007.gada 28.novembrī Administratīvajā rajona tiesā no *R.Ņ.* (turpmāk arī – pieteicējs) saņemts pieteikums, kurā pieteicējs lūdz atcelt Lēmumu. Savā pieteikumā pieteicējs norāda, ka viņš atbilst Rīgas domes saistošajos noteikumos noteiktajiem kritērijiem, pieteicējs denacionalizētā mājā dzīvo no 1975.gada, bet namīpašums denacionalizēts 1994.gada 22.decembrī *V.R.N.* un *R.N.* (1/2 domājamā daļa katram). Pieteicēja ienākumi pēdējos trīs mēnešos nepārsniedz Ls 250 mēnesī (darba alga Ls 120 apmērā pirms nodokļu nomaksas, 2007.gadā).

Tāpat pieteicējs norāda, ka viņam īpašumā vai lietošanā nav citas dzīvojamās telpas Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā un nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai.

Pieteicējs iesniegumus iesniedzis ar lūgumu reģistrēt viņu palīdzības saņemšanai dzīvojamās telpas izīrēšanai 7.reģistrā un dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai 4.reģistrā.

[3] 2008.gada 14.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemti Rīgas domes Komunālā departamenta (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Paskaidrojumā atbildētājs norāda, ka nav pamata pieteicēja iekļaušanai 4. vai 7.reģistrā. Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26^{1}.panta pirmā daļa noteic, ka pašvaldībai ir tiesības domes (padomes) saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā un apmērā piešķirt vienreizēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu personām, kas atbrīvo dzīvojamo telpu, kura atrodas denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un kuru tās ir lietojušas līdz īpašuma tiesību atjaunošanai".

Saistošo noteikumu 2.2.punktā paredzēts, ka pabalsta saņemšanai reģistrē denacionalizētājās vai likumīgajiem īpašniekiem atdotajās mājās dzīvojošas personas, kuras lietojušas dzīvojamo telpu vai arī pēc šo noteikumu spēkā stāšanās tiek izliktas (stājas likumīgā spēkā tiesas spriedums) no dzīvojamās telpas likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 6.panta otrajā daļā, $28.^{2}$, $28.^{4}$, $28.^{5}$ pantā paredzētajos gadījumos, 1., 13.reģistrā reģistrētās personas, kuras tiek izliktas no dzīvojamās telpas likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $28.^{2}$, $28.^{4}$, $28.^{5}$ pantā paredzētajos gadījumos, ja pēdējos trīs mēnešus šo personu ienākumi viena cilvēka ģimenē nepārsniedz Ls 250, bet ģimenē, kurā ir divi vai vairāki cilvēki, ienākumi nepārsniedz Ls 200 vienam cilvēkam (atsevišķi dzīvojošai pensijas vecuma personai (personām), kurai (kurām) nav apgādnieku, tiek vērtēts tikai pensijas apmērs vai šīs personas līdz 2001.gada 31.decembrim reģistrētas palīdzības saņemšanai 12.reģistrā un pārreģistrētas 7.2.reģistrā, turklāt šo personu lietošanā vai īpašumā nav citas dzīvojamās telpas Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā, šīm personām nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai, un pēc 2004.gada 31.marta (t.i., pēc Rīgas domes 2004.gada 16.marta saistošo noteikumi Nr.61 „Personu, kurām nepieciešama pašvaldības palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un pašvaldības palīdzības sniegšanas kārtība" stāšanās spēkā) šīs personas nav labprātīgi atsavinājušas tām piederošus nekustamos īpašumus Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā.

Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 14.panta septītā daļā un Saistošo noteikumu Nr.6 2.7.5.apakšpunktā paredzēts reģistrēt palīdzības saņemšanai dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām 7.reģistrā personas, kuru ienākumi viena cilvēka ģimenē nepārsniedz Ls 250, bet ģimenē, kurā ir divi vai vairāki cilvēki, ienākumi nepārsniedz Ls 200 vienam cilvēkam, kuras dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un kuras lietojušas dzīvojamo telpu līdz īpašuma tiesību atjaunošanai, turklāt to lietošanā vai īpašumā nav citas dzīvojamās telpas Rīgā, Jūrmalā un Rīgas rajonā, kā arī, ja tām nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai.

Rīgas Latgales priekšpilsētas Sociālais dienests 2007.gada 17.augustā informējis atbildētāju, ka pieteicēja ienākumi neatbilst Saistošo noteikumu Nr.6 2.7.5.apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem un Saistošo noteikumu Nr.36 2.2.punktā noteiktajiem nosacījumiem, jo pieteicējs dzīvo dēliem *Ž.Ņ.* un *A.Ņ.* piederošā īpašumā. Maznodrošinātas ģimenes (personas) izziņa no 2007.gada 4.aprīļa Nr.07-03166 ir anulēta.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu pilnā apjomā pamatojoties uz pieteikumā tiesai norādītajiem apstākļiem.

Papildus norādīja, ka denacionalizētajā mājā */adrese/* dzīvo kopš 1975.gada. Kad pieauga bērni, viņi paņēma kredītu un atpirka māju no saimniekiem. Pieteicējs negrib būt dēliem par nastu un šajā mājā īrē dzīvokli par samazinātu īres maksu. Kad vecākais dēls apprecējās, parādījās nesaskaņas. Ar dēliem vairs dzīvot negrib. Laulātā pieteicējam dzīvo Valmierā un viņš labprāt dotos uz turieni, pirms tam saņemot 13 tūkstošus latu tāpat kā visi. Alga pa šo laiku nav mainījusies. Tā ir Ls 141,83. Dēli var mainīt īres maksu un visus pārvietot, viņiem ir grūti kredītu maksāt.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties pieteicēja un atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums ir daļā pamatots un apmierināms, bet daļā – noraidāms.

[7] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[7.1] Lietai pievienots 1993.gada 21.janvāra dzīvojamās telpas īres līgums, ar kuru pieteicējs īrē dzīvokli Nr.15 Rīgā, */adrese/ (lietas 27.lapa).*

[7.2] Lietai pievienota informācija no zemesgrāmatas nodalījuma nr.20332 par to, ka dzīvojamās mājas Rīgā */adrese/* īpašnieks ir *Ž.Ņ.* (2001.gada 23.maija pirkuma līgums) un *A.Ņ.* (2004.gada 21.maija pirkuma līgums). Katram īpašuma tiesības nostiprinātas uz ½ ēkas domājamo daļu *(lietas 54.-55.lapa).*

[7.3] Lietai pievienots 2001.gada 25.maija dzīvojamās telpas īres līgums, ar kuru dzīvojamās mājas īpašnieks *Ž.Ņ.* izīrē *R.Ņ.* dzīvokli Nr.18 Rīgā, */adrese/ (lietas 28.-29.lapa).*

[7.4] 2007.gada 3.aprīlī pieteicējs vērsies Rīgas domē ar diviem iesniegumiem, konkrēti, ar lūgumu reģistrēt pieteicēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai un reģistrēt palīdzības saņemšanai dzīvojamās telpas saņemšanai pirmām kārtām *(lietas 46., 47.lapa).*

[7.5] 2007.gada 31.maijā Rīgas domē no pieteicēja saņemts iesniegums ar lūgumu reģistrēt viņu pašvaldības mājokļu palīdzības saņemšanas 4. un 7.reģistrā *(lietas 26.lapa).*

[7.6] 2007.gada 12.jūnijā Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes komisija personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai dzīvokļu jautājumu risināšanā un izslēgšanai no palīdzības reģistra pieņēma lēmumu (protokols Nr.22, 4.19.punkts), atsakot pieteicēju reģistrēt palīdzības saņemšanai dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām un reģistrēt dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai *(lietas 15.lapa).*

[7.7] Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicējs to apstrīdējis *(lietas 23.-25.lapa).*

[7.8] 2007.gada 15.augustā Rīgas domes Komunālais departaments nosūta pieteicējam vēstuli, kurā informē, ka sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem tiek atcelts 2007.gada 12.jūnija Rīgas domes Komunālā departamenta lēmums (protokols Nr.22, 4.19.punkts) *(lietas 11.-12.lapa).*

[7.9] 2007.gada 17.augustā Rīgas Latgales priekšpilsētas Sociālais dienests informē Rīgas domi par to, ka pieteicējs neatbilst Saistošo noteikumu Nr.6 2.7.5. apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem un Saistošo noteikumu Nr.36 2.2 punktā noteiktajiem nosacījumiem, jo dzīvo dēliem piederošā nekustamā īpašumā un ir zaudējis tiesības saņemt sociālo palīdzību. 2007.gada 4.aprīļa izziņa par maznodrošināto personu Nr.07-03166 ir anulēta *(lietas 38.lapa).*

[7.10] 2007.gada 21.augustā Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes komisija personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai dzīvokļu jautājumu risināšanā un izslēgšanai no palīdzības reģistra pieņēma lēmumu protokols Nr.31, 4.40.punkts, ar kuru atteica pieteicēju reģistrēt palīdzības saņemšanai dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām un atteica pieteicēju reģistrēt arī dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai *(lietas 17.lapa).*

[7.11] Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicējs to apstrīdējis *(lietas 20.-22.lapa).*

[7.12] 2007.gada 23.oktobrī Rīgas domes Komunālā departamenta direktors pieņēma lēmumu Nr.DK-07-07451-ap „Par atteikumu reģistrēt palīdzības sniegšanai", atstājot negrozītu 2007.gada 21.augusta lēmumu, protokols Nr.31, 4.40.punkts *(lietas 7.-10.lapa).*

[7.13] Lietai pievienota 2009.gada 23.aprīļa Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņa Nr.9/967279, no kuras redzams, ka pieteicēja ienākumi par 2008.gadu un 2009.gada janvāri un februāri ir Ls 2240.00 pirms nodokļu nomaksas. Maksātājs *Ž.Ņ. (lietas 73.lapa).*

[7.14] Lietai pievienota 2009.gada 23.aprīļa Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņa Nr.9/967291, no kuras redzams, ka pieteicēja sievas *A.V.* ienākumi par 2008.gadu un 2009.gada janvāri un februāri ir Ls 2120.00 pirms nodokļu nomaksas. Maksātājs *Ž.Ņ. (lietas 74.lapa).*

[7.15] Lietai pievienota 2009.gada 30.aprīļa izziņa no Valsts ieņēmumu dienesta, kurā norādīts, ka *R.Ņ.* un *A.V.* laika periodā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 28.februāri ir reģistrēti kā nodokļu maksātāji un guvuši ienākumus no algota darba. Darba devējs par darba ņēmējiem aprēķinājis valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un ieturējis iedzīvotāju ienākuma nodokli *(lietas 76.lapa).*

[8] Lēmums ir pieteicējam nelabvēlīgs akts. Lēmums daļā par atteikumu reģistrēt pieteicēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai pamatots ar sekojošiem tiesību aktiem.

[8.1] Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 6.panta pirmo daļu, kas noteic ka *persona, kura vēlas saņemt palīdzību (izņemot 13.pantā, 27.[1] panta pirmajā daļā un 27.[2] panta pirmajā daļā minēto palīdzību), iesniedz attiecīgajai pašvaldībai rakstveida iesniegumu,* kurā *norādāmi iespējamie personai vēlamie palīdzības veidi, un dokumentus, kas apliecina, ka šī persona ir tiesīga saņemt palīdzību*) un 26^1 .pantu, kas izteikts šādā redakcijā:

„26.[1] pants. Dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsts

(1) Pašvaldībai ir tiesības domes (padomes) saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā un apmērā piešķirt vienreizēju *dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu personām:*

1) kuras atbrīvo dzīvojamo telpu, kura atrodas denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un kuru tās ir lietojušas līdz īpašuma tiesību atjaunošanai, vai arī minētās personas tiek izliktas no dzīvojamās telpas likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}, 28.^{4} un 28.^{5} pantā paredzētajos gadījumos;

2) kuras atbrīvo dzīvokli, kura īpašnieka maiņa notikusi līdz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" spēkā stāšanās brīdim valsts īpašuma konversijas rezultātā vai starpsaimniecību uzņēmumu privatizācijas rezultātā un kurš nav privatizēts likumos "Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju" un "Par lauksaimniecības uzņēmumu un zvejnieku kolhozu privatizāciju" noteiktajā kārtībā, un kuras lietojušas dzīvokli dzīvojamās mājas īpašnieka maiņas brīdī, vai arī minētās personas tiek izliktas no dzīvojamās telpas likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2}, 28.^{4} un 28.^{5} pantā paredzētajos gadījumos.

(2) Persona tiek reģistrēta dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, ja tā saskaņā ar šo likumu un pašvaldības domes (padomes) saistošajiem noteikumiem ir tiesīga saņemt šā likuma 3.panta 1. un 2.punktā paredzēto palīdzību. Persona tiek izslēgta no šā palīdzības reģistra tad, kad ir saņēmusi dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu.

(3) Persona, kura ir saņēmusi dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu, zaudē tiesības saņemt šā likuma 3.panta 1. un 2.punktā paredzēto palīdzību [..].

[8.2] Saistošo noteikumu Nr.36 2.2.punkts, kas noteic, ka ***4.reģistrā*** *pabalsta saņemšanai reģistrē denacionalizētajās vai likumīgajiem īpašniekiem atdotajās mājās dzīvojošas personas, kuras lietojušas dzīvojamo telpu līdz īpašuma tiesību atjaunošanai un kuras turpina lietot šo dzīvojamo telpu vai arī pēc šo noteikumu stāšanās spēkā tiek izliktas (stājas likumīgā spēkā tiesas spriedums) no dzīvojamās telpas likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 6.panta otrajā daļā, 28.^{2}, 28.^{4}, 28.^{5} pantā paredzētajos gadījumos, 1., 13.reģistrā reģistrētās personas, kuras tiek izliktas no dzīvojamās telpas likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 6.panta otrajā daļā, 28.^{2}, 28.^{4}, 28.^{5} pantā paredzētajos gadījumos, ja pēdējos trīs mēnešus šo personu ienākumi viena cilvēka ģimenē nepārsniedz Ls 250, bet ģimenē, kurā ir divi vai vairāki cilvēki, ienākumi nepārsniedz Ls 200 vienam cilvēkam (atsevišķi dzīvojošai pensijas vecuma personai (personām), kurai (kurām) nav apgādnieku, tiek vērtēts tikai pensijas apmērs) vai šīs personas līdz 31.12.2001. reģistrētas palīdzības saņemšanai 12.reģistrā un pārreģistrētas 7.^{2} reģistrā, turklāt šo personu lietošanā vai īpašumā nav citas dzīvojamās telpas Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā, šīm personām nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai, un pēc 31.03.2004. (t.i., pēc Rīgas domes 16.03.2004. saistošo noteikumu Nr.61 "Personu, kurām nepieciešama pašvaldības palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un pašvaldības palīdzības sniegšanas kārtība" stāšanās spēkā) šīs personas nav labprātīgi atsavinājušas tām piederošus nekustamos īpašumus Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā.*

Atsevišķi dzīvojošai *pensijas vecuma personai (personām), kura (kuras) strādā algotu darbu un kurai (kurām)* nav *apgādnieku, tiek vērtēts tikai pensijas apmērs[..].*

[9] Lēmums daļā par atteikumu reģistrēt pieteicēju dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām pamatots ar sekojošiem tiesību aktiem.

[9.1] Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 14.panta septītā daļa, kas noteic, ka *pašvaldības domei (padomei) ir tiesības pirmām kārtām ar dzīvokli nodrošināt arī personas, kuras* dzīvo *denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un lietojušas dzīvokli līdz īpašuma* tiesību *atjaunošanai, un personas, kuras dzīvo dzīvoklī, kura īpašnieka maiņa notikusi līdz likuma "Par* valsts *un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" spēkā stāšanās brīdim valsts īpašuma konversijas rezultātā vai starpsaimniecību uzņēmumu privatizācijas rezultātā un kurš nav privatizēts likumos "Par kooperatīvo dzīvokļu privatizāciju" un "Par lauksaimniecības uzņēmumu un zvejnieku kolhozu privatizāciju" noteiktajā kārtībā, un kuras lietojušas dzīvokli dzīvojamās mājas īpašnieka maiņas brīdī. Nosacījumus minēto personu nodrošināšanai ar dzīvojamo telpu, kā arī kārtību, kādā tās tiek atzītas par tiesīgām saņemt šo palīdzību, nosaka attiecīgā pašvaldības dome (padome) saistošajos noteikumos.*

[9.2] Saistošo noteikumu Nr.6 2.7.5.punkts, kas noteic, ka ***7.reģistrā*** *pašvaldības lietojumā esošas dzīvojamās telpas īrēšanai pirmām kārtām reģistrē personas, kuru ienākumi viena cilvēka ģimenē nepārsniedz Ls 250, bet ģimenē, kurā ir divi vai vairāki cilvēki, ienākumi nepārsniedz Ls 200 vienam cilvēkam un kuras dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un lietojušas dzīvojamo telpu līdz īpašuma tiesību atjaunošanai, ja to lietošanā vai īpašumā nav citas dzīvojamās telpas Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā, kā arī ja tām nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai.*

[9.3] Likuma „Par sociālo drošību" 11.pants, kas noteic, ka *personai, kura saviem spēkiem nespēj nodrošināt* sevi *vai pārvarēt īpašas dzīves grūtības un kura nesaņem ne no viena cita pietiekamu palīdzību, ir tiesības uz personisku un materiālu palīdzību, kas atbilst tās vajadzībām, dod iespēju pašpalīdzībai un veicina tās iesaistīšanos sabiedrības dzīvē.* Minētā likuma 13.pants, kas noteic, ka *sociālie pakalpojumi šā likuma izpratnē ir pasākumi, kurus nodrošina valsts vai pašvaldība naudas vai mantisko pabalstu vai citu pakalpojumu veidā, lai veicinātu personas sociālo tiesību pilnvērtīgu īstenošanu.*

[9.4] Civillikuma 188.pants, kas noteic, *ka pienākums apgādāt vecākus un vajadzības gadījumā arī vecvecākus gulstas uz visiem bērniem vienādās daļās.*

[10] No lietas apstākļiem secināms, ka pieteicējs pretendējis uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu, pamatojoties uz to, ka līdz denacionalizācijai dzīvoja denacionalizētā mājā un turpina tajā dzīvot, pamatojoties uz īres līgumu, ienākumi pēdējo 3 mēnešu laikā viena cilvēka ģimenē nepārsniedz Ls 250, pieteicēja lietošanā vai īpašumā nav citas dzīvojamās telpas Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā un pieteicējam nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai.

Lietā nav strīda, ka formāli pieteicējam pastāvēja visi priekšnosacījumi, lai vēstos pie atbildētāja ar lūgumu iekļaut to 4. un 7.reģistrā, taču pieteicējs saņēmis atteikumu, jo zaudējis maznodrošinātās personas statusu. Maznodrošinātās personas statusa anulēšana pamatota ar to, ka pieteicējs dzīvo denacionalizētā mājā, kas ir viņa divu dēlu īpašums. Un tā kā dēliem ir pienākums uzturēt savus vecākus, tad nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja ienākumi atbilst Saistošo noteikumu Nr.6 2.7.5.apakšpunktā noteiktajam apmērām, proti, ienākumi viena cilvēka ģimenē nepārsniedz 250 latus. Bez tam pieteicējam, vadoties no Civillikuma nosacījumiem, ir tiesības saņemt palīdzību no saviem pēcnācējiem, tāpēc nevar uzskatīt, ka pieteicējam, ievērojot likuma „Par sociālo drošību" 11.pantu ir tiesības saņemt sociālo palīdzību vispār.

[11] Tiesa izvērtējot lietas faktiskos apstākļus un Lēmumā norādīto atteikuma pamatojumu, konstatē, ka lietā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, bet ir strīds

par to, vai pieteicējam, dzīvojot dēliem piederošā denacionalizētā namā, zūd tiesības uz reģistrēšanu dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām un tiesības uz dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu kā maznodrošinātai personai.

Kā norādīts tiesu praksē, lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai jāpārbauda, vai tiesību normas piešķirt personai tiesības prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi iestājušies. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-118 [10] punktu).*

Tādējādi, tiesai jānoskaidro, vai piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus pieteicēja reģistrācijai dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām un dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai. Tiesas ieskatā, lemjot par pienākuma uzlikšanu atbildētājam, jāņem vērā šobrīd spēkā esošais tiesiskais regulējums.

[12] Tiesas ieskatā sākotnēji ir noskaidrojams jautājums, vai uz konkrēto situāciju attiecināms likuma „Par sociālo drošību" 11.pants „Sociālā palīdzība", kā tas norādīts Lēmumā.

Sākotnēji, piemērojot minētā likuma 11.pantam tiesību normu tulkošanas gramatisko metodi, tiesa secina, ka pieteicējam būtu tiesības saņemt personisku un materiālu palīdzību tikai gadījumā, ja pieteicējs pats sevi nevar nodrošināt, vai nesaņem pietiekamu palīdzību ne no viena cita.

Taču tiesas ieskatā, piemērojama arī tiesību normu tulkošanas sistēmiskā metode un minētā tiesību norma tulkojama kopsakarā ar citām konkrētā likuma tiesību normām. Likuma „Par sociālo drošību" 11.pants „Sociālā palīdzība" ir ietverta likuma II nodaļā, kurā ir uzskaitītas sociālās tiesības, tai skaitā atsevišķi likuma panti ir paredzēti izglītībai un nodarbinātībai, sociālajai apdrošināšanai, veselības aprūpei, ģimenes izdevumu atlīdzībai, palīdzībai jauniešiem un bērniem, invalīdu iesaistīšanai sabiedrības dzīvē un cita starpā arī likuma 9.pants „Pabalsts piemērota dzīvokļa nodrošināšanai" paredz, ka *katram ir tiesības uz pabalstu ar piemērota dzīvokļa nodrošināšanu saistīto izdevumu segšanai vai uz atvieglojumiem īres nomaksā saskaņā ar likumu.*

Izvērtējot likuma „Par sociālo drošību" II nodaļa ietvertās tiesību normas, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā uz pieteicēju attiecināms likuma 9.pants nevis 11.pants, jo dzīvokļa jautājuma risināšana, pamatojoties uz likumu „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" un saistošajiem noteikumiem, norit, vadoties no likuma „Par sociālo drošību" 9.panta, nevis 11.panta izpratnē. Proti, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā par dzīvokļa jautājumu risināšanu nevar runāt kā par sociālo palīdzību, jo dzīvokļu jautājumu risināšanai paredzēts cits tiesiskais regulējums.

Bez tam likums „Par sociālo drošību" 2.pants noteic, ka Sociālās drošības sistēma darbojas saskaņā ar šādiem pamatprincipiem: 1) atšķirīgas attieksmes aizliegums [..]. Likuma 2.[1] pants. „Atšķirīgas attieksmes aizliegums" paredz, ka, nodrošinot sociālos pakalpojumus, aizliegta atšķirīga attieksme atkarībā no personas rases, etniskās piederības, ādas krāsas, dzimuma, vecuma, invaliditātes, veselības stāvokļa, reliģiskās, politiskās vai citas pārliecības, nacionālās vai sociālās izcelsmes, mantiskā vai ģimenes stāvokļa vai citiem apstākļiem [..].

Ņemot vērā, ka likuma „Par sociālo drošību" 9.pants paredz, ka katram ir tiesības uz pabalstu ar piemērota dzīvokļa nodrošināšanu saistīto izdevumu segšanai [..], tad, vērtējot šādu pabalstu piešķiršanu, jāvadās tikai un vienīgi no likuma "Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" un saistošajiem noteikumiem, ievērojot atšķirīgas attieksmes aizliegumu, proti nepiemērojot personai atšķirīgu, konkrēti, nelabvēlīgāku attieksmi atkarībā no iespējamā mantiskā stāvokļa un ģimenes stāvokļa, kā arī citiem apstākļiem, kas konkrētajā gadījumā ir apstāklis, ka pieticējs dzīvo denacionalizētā mājā, kas pieder viņa dēliem.

Ņemot vērā iepriekš minēto tiesa secina, ka atbildētājs nepamatoti Lēmumā atsaucies uz likuma „Par sociālo drošību" 11.pantu, līdz ar to tiesai jāvērtē, vai pieteicējam ir likumīgas tiesības uz vēlamajiem labumiem no atbildētāja, vadoties no tiem tiesību aktiem, kas konkrēti reglamentē palīdzību dzīvokļu jautājumu risināšanā.

[13] Tiesa, izvērtējot likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1] pantu, secina, ka: 1) pašvaldībai ir tiesības domes saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā un apmērā piešķirt vienreizēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu personai, kura atbrīvo dzīvojamo telpu, kura atrodas denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un kuru tā ir lietojusi līdz īpašuma tiesību atjaunošanai; 2) persona tiek reģistrēta dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, ja tā saskaņā ar šo likumu un pašvaldības domes saistošajiem noteikumiem ir tiesīga saņemt šā likuma 3.panta 1. un 2.punktā paredzēto palīdzību; 3) persona, kura ir saņēmusi dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu, zaudē tiesības saņemt šā likuma 3.panta 1. un 2.punktā paredzēto palīdzību.

Saskaņā ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 3.panta 1.punktu ir šāds palīdzības veids – pašvaldībai piederošās vai tās nomātās dzīvojamās telpas izīrēšana.

No minētajām normām izriet tas, ka persona nevar saņemt abus labumus vienlaicīgi, proti, gadījumā, ja persona saņem dzīvojamo telpu atbrīvošanas pabalstu, tad tā zaudē tiesības uz pašvaldības dzīvojamo telpu izīrēšanu.

Tā kā pieteicējs primāri ir izrādījis interesi par dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanu, tad tiesa lietas apstākļu vērtēšanu sāk no šī palīdzības veida.

[14] Ņemot vērā to, ka tiesa lemj par labvēlīga administratīvā akta izdošanu sociālā jomā, tiesai jāvadās no šobrīd spēkā esošām tiesību normām.

Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 14.panta septītā daļa noteic, ka pašvaldības domei (padomei) ir tiesības pirmām kārtām ar dzīvokli nodrošināt personas, kuras dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un lietojušas dzīvokli līdz īpašuma tiesību atjaunošanai. Nosacījumus minēto personu nodrošināšanai ar dzīvojamo telpu, kā arī kārtību, kādā tās tiek atzītas par tiesīgām saņemt šo palīdzību, nosaka attiecīgā pašvaldības dome (padome) saistošajos noteikumos.

Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1]panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka pašvaldībai ir tiesības domes (padomes) saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā un apmērā piešķirt vienreizēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu personām, kuras atbrīvo dzīvojamo telpu, kura atrodas denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un kuru tās ir lietojušas līdz īpašuma tiesību atjaunošanai.

Rīgas dome 2007.gada 13.novembrī ir pieņēmusi saistošos noteikumus Nr.94 „Personu, kurām nepieciešama palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.94), ar kuru spēkā stāšanos spēku zaudējuši Saistošie noteikumi Nr.6 un Nr.36. Saistošajos noteikumos Nr.94 noteiktas personas, kuras ir tiesīgas saņemt palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā, noteikta kārtība, kādā personas reģistrējamas palīdzības reģistrā un izslēdzamas no tā, palīdzības sniegšanas kārtība, kā arī pašvaldības institūcijas, kuras reģistrē personas un sniedz palīdzību.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.94 41.3.apakšpunktu 7.reģistrā pašvaldības dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām reģistrē personas ar noteiktiem ienākumiem.

Saistošo noteikumu Nr.94 32.1.apakšpunkts noteic, ka 4.reģistrā pabalsta saņemšanai reģistrē personas ar noteiktiem ienākumiem, kuras atbrīvo dzīvojamo telpu denacionalizētā mājā.

Saskaņā ar minēto noteikumu 1.punktu persona ar noteiktiem ienākumiem ir denacionalizētās mājas īrnieks, kura ienākumi viena cilvēka ģimenē nepārsniedz Ls 250 mēnesī, bet ģimenē, kurā ir divi vai vairāki cilvēki, ienākumi nepārsniedz Ls 200 mēnesī vienam cilvēkam. Denacionalizēto māju īrnieki ir personas, kas dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā dzīvojamā mājā un lietojušas dzīvokli līdz īpašuma tiesību atjaunošanai.

No minētā izriet, ka 4.reģistrā pabalsta saņemšanai un 7.reģistrā pašvaldības dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām reģistrē personas: 1) ar noteiktiem ienākumiem; 2) kas dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā dzīvojamā mājā; 3) lietojušas dzīvokli līdz īpašuma tiesību atjaunošanai; 4) persona atbrīvo dzīvokli denacionalizētā mājā. Visi kritēriji vērtējami kopsakarā.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējam bija izsniegta 2007.gada 4.aprīļa izziņa Nr.07-03166 izziņa par maznodrošinātas personas statusu, taču minēto izziņu Rīgas Latgales priekšpilsētas Sociālais dienests anulējis, jo pieteicējs dzīvo dēliem piederošā īpašumā, kas bijis par pamatu atteikumam pieteicēju iekļaut 4. un 7.reģistrā, jo pieteicējs neatbilst *personai ar noteiktiem ienākumiem* statusam.

Tiesas ieskatā Rīgas Latgales priekšpilsētas Sociālais dienests bez tiesiska pamatojuma anulējis maznodrošinātās personas izziņu, balstoties uz apsvērumiem, kas ne pierāda, ne noliedz personas materiālā stāvokļa uzlabošanos. Tiesa nenoliedz, ka bērniem ir pienākums uzturēt savus vecākus, taču tiesa nav konstatējusi, ka lietā būtu noskaidroti jebkādi fakti par pieteicēja dēlu mantisko stāvokli un iespējām materiāli palīdzēt savam tēvam. No lietā esošajām Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņām redzams, ka pieteicēja dēls *Ž.Ņ.* kā darba devējs maksā savam tēvam algu un veic nodokļu iemaksas no tās. Tiesas ieskatā pats fakts, ka persona dzīvo dēliem piederošā nekustamā īpašumā, automātiski nenorāda uz to, ka personas faktiskie ienākumi pārsniedz Saistošajos noteikumos Nr.94 personas noteiktos ienākumus, nepārsniedzot Ls 250,00 ik mēnesi pēdējo 3 mēnešu laikā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, kā arī to, ka pieteicējam nav īpašuma, kuru var izmantot ienākumu gūšanai, tiesa uzskata, ka personai formāli ir tiesības tikt reģistrētai 4. un 7.reģistrā, pamatojoties uz Saistošo noteikumu Nr.94 41.3. un 32.1. punktu.

[15] Ņemot vērā to, ka tiesa secinājusi, ka pastāv formāli priekšnoteikumi pieteicējam uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai jānoskaidro, vai lietā nepastāv kādi citi apstākļi, kas liegtu personai tiesības tikt iekļautai 4. un 7.reģistrā.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.94 83.punktu piešķirto pabalstu var izlietot: 83.1. nekustamā īpašuma iegādei - kā samaksu dzīvojamās telpas (dzīvojamās mājas) vai zemes īpašuma ar apbūves tiesībām pārdevējam, pamatojoties uz pirkuma līgumu (notariāla akta veidā) par nekustamā īpašuma iegādi; 83.2. dzīvojamās telpas īres maksas priekšapmaksai, noslēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu (uz laiku, ne mazāk par 10 gadiem; ar ierakstīšanu zemesgrāmatā); 83.3. pārvietojamas dzīvojamās mājas iegādei un zemes nomas līguma noslēgšanai (uz laiku, ne mazāk par 10 gadiem) vai zemes iegādei īpašumā.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.94 85.punktu personai viena mēneša laikā no Reģistrācijas komisijas lēmuma par personas reģistrēšanu palīdzības reģistrā aktualizēšanas brīža jāiesniedz Dzīvokļu pārvaldē šādi dokumenti:

- notariāli apstiprināta vienošanās, kas noslēgta starp dzīvokļa īrnieku un viņa ģimenes locekļiem (par to, kurš kļūs par pabalsta saņēmēju);

- vienošanās, kas noslēgta starp mājas īpašnieku (vai viņa pilnvaroto personu) un dzīvojamās telpas lietotājiem, par īrētā dzīvokļa atbrīvošanas kārtību (2. vai 3.pielikums);

- iesniegums par īrētās dzīvojamās telpas atbrīvošanu denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā;

- pirkuma līgums (notariāla akta veidā) vai pirkuma līgums (notariāla akta veidā) un ar banku noslēgtā kreditēšanas līguma kopija, ja par pirkumu veikta daļēja samaksa (83.1.apakšpunktā minētajos gadījumos);

- šo noteikumu 83.2.apakšpunkta nosacījumiem atbilstošs izīrējamā dzīvokļa īpašnieka izsniegts dzīvojamās telpas īres līgums ar nosacījumiem par īres maksas priekš-apmaksu un izīrējamajam dzīvoklim atbilstošā zemesgrāmatas nodalījuma izraksts (83.2.apakšpunktā minētajā gadījumā);

- juridiskās personas izsniegts faktūrrēķins vai preces pavadzīmes rēķins un līgums par zemes pirkumu vai nomu notariāla akta veidā (83.3.apakšpunktā minētajā gadījumā);

- pašvaldības izziņa par nepieciešamā zemesgabala lielumu pagaidu mājas piesais-tei;

- atļauja novietot pagaidu māju [..].

Minēto noteikumu 87.punkts paredz, ka izīrēšanas komisija izskata personas iesniegumu par pabalsta piešķiršanu tikai pēc tam, kad persona iesniegusi visus noteikumu 85.punktā minētos dokumentus.

Tiesa izvērtējot minētās tiesību normas, secina, ka personai ir tiesības saņemt dzīvokļa atbrīvošanas pabalstu tikai konkrēta mērķa sasniegšanai. Šis pabalsta mērķis ir nodrošināt personai, kurai nav pietiekošu līdzekļu, palīdzību jaunas dzīvojamās telpas iegādei. Pabalsta mērķis nav to izsniegt jebkuram, kurš atbrīvo dzīvokli denacionalizētā mājā, uzlabojot personas materiālo stāvokli.

Tiesa no pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem secina, ka pieteicējs vēlas saņemt dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu un pārvākties uz dzīvi pie savas sievas Valmierā, kur sievai pieder dzīvojamā māja. Tāpat tiesa no pieteicēja paskaidrojumiem secina, ka pieteicējam nav arī nekādu šķēršļu turpināt dzīvot denacionalizētajā mājā, jo viņš to īrē no sava dēla un maksā pazeminātu īres maksu.

Tiesa vērtē arī to apstākli, ka pieteicējs lūdzis sevi atzīt par maznodrošināto tikai tad, kad vērsies Rīgas domē ar iesniegumiem par viņa iekļaušanu 4. un 7.reģistrā (Izziņa par maznodrošināto izsniegta 2007.gada 4.aprīlī, savukārt pieteicējs ar iesniegumiem vērsies pašvaldībā 2007.gada martā). Tiesa secina, ka faktiski pirms tam personai nebija

nepieciešamības pēc šāda statusa iegūšanas un nebija nepieciešamības prasīt no pašvaldības jebkādu palīdzību, kas pienākas maznodrošinātām personām. Līdz ar to tiesas ieskatā pieteicējs formāli lūdzis šādu izziņu viņam izsniegt, lai izpildītos visi nepieciešamie kritēriji iekļaušanai 4. un 7.reģistrā.

Lietas izskatīšanas laikā pieteicējs paskaidrojis, ka faktiski viņš dzīvo kopā ar sievu, gan viņa dzīvoklī Rīgā, gan pie sievas Valmierā, līdz ar to pieteicējs nepamatoti iesniegumos (lietas 46. un 47.lapa) norādījis, ka viņš reģistros iekļaujams kā viena cilvēka ģimene.

Tiesa, ņemot vērā visus izvērtētos lietas apstākļus secina, ka pieteicējam ar pabalsta piešķiršanu nebūtu sasniegts pabalsta mērķis. Pieteicējs pabalstu vēlas tikai un vienīgi sava materiālā stāvokļa uzlabošanai, nevis jaunas dzīves vietas nodrošināšanai. Piešķirot pabalstu pieteicējam, tiktu liegta iespēja kādai citai personai saņemt pabalstu, lai nodrošinātu sev jaunu dzīvesvietu, tādējādi nepamatots labvēlīgs administratīvais akts būtiski aizskartu citu personu tiesības un likumiskās intereses.

Kā izriet no Augstākās tiesas Senāta tiesas prakses atziņām, sociālās tiesības, pie kurām pieder arī sociālā palīdzība, ir ļoti nozīmīgas, taču vienlaikus īpašas tiesības, jo šo tiesību īstenošana ir atkarīga no katras valsts ekonomiskās situācijas un pieejamiem resursiem. Tādējādi, sociālā palīdzība netiek sniegta visiem, kas to vēlētos, bet tikai vadoties no noteikta dzīves apstākļu līmeņa. Attiecīgais dzīves apstākļu līmenis tiek noteikts ar normatīvo aktu. Tas, vai ar normatīvo aktu noteiktais līmenis ir vai nav pietiekams, ir valsts sociālās politikas, nevis tiesas izvērtēšanas jautājums *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-118 [13] punktu).*

No minētā izriet, ka palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā sniedz vietējās pašvaldības, izstrādājot saistošos noteikumus, kādā kārtībā minētā palīdzība tiek sniegta. Palīdzībai dzīvokļa jautājumu risināšanā tiek paredzēts noteikts finansējums valsts budžetā un tā atkarīga no valsts sociālās politikas. Izstrādājot saistošos noteikumus, vietējās pašvaldības var paredzēt noteiktus ierobežojumus sociālās palīdzības sniegšanai, kas atkarīgi no kopējās ekonomiskās situācijas valstī un ierobežotajiem valsts budžeta līdzekļiem. Ja vietējā pašvaldība ir noteikusi ierobežojumus saistošajos noteikumos minētajā jomā, tie ir imperatīvi un tiesas kompetencē ir izvērtēt, vai ievēroti normatīvajā aktā noteiktie ierobežojumi. Tiesas kompetencē nav izvērtēt, vai noteiktie ierobežojumi ir pietiekami, lai persona varētu apmierināt savas vajadzības noteikta dzīves apstākļu līmeņa nodrošināšanā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētajā lēmumā iekļautais atteikums reģistrēt pieteicējus dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai ir tiesisks un pieteicējam nav no normatīviem aktiem izrietošu tiesību uz labvēlīgu lēmumu.

[16] Vērtējot pieteicēja prasījumu par tiesību atzīšanu reģistrācijai 7.reģistrā jeb pašvaldības lietojumā esošas dzīvojamās telpas īrēšanai pirmām kārtām, tad tiesa secina, ka attiecībā pret pieteicēju nav konstatējami pierādījumi, kas liegtu pieteicēja reģistrāciju šajā reģistrā. Lai arī tiesa šajā spriedumā jau devusi novērtējumu būtiskiem lietas apstākļiem, attiecībā pret pieteicēju izpildās prasības iekļaušanai šajā reģistrā, t.i., pieteicējs ir persona ar noteiktiem ienākumiem, kura īrē dzīvokli denacionalizētā mājā un ir to darījusi arī līdz denacionalizācijas brīdim. Tāpat lietā nav pierādījumu, ka pieteicēja lietošanā vai īpašumā būtu cita dzīvojamā telpa Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā, kā arī pieteicējam piederētu īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai. Citas prasības personām šīs palīdzības saņemšanai nav norādītas.

Pie šādiem apstākļiem Administratīvajai rajona tiesai ir pamats atzīt, ka pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta saņemšanu daļā par iekļaušanu palīdzības saņemšanas 7.reģistrā.

[17] Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa nosaka, *ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.*

Ņemot vērā, ka tiesa apmierina pieteicēja prasījumu daļā, pieteicējam ir tiesības saņemt no atbildētāja samaksāto valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 254.pantu, 289.-291.pantiem, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *R.Ņ.* pieteikumu daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, reģistrējot pieteicēju vienreizēja dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai;

apmierināt *R.Ņ.* pieteikumu daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, reģistrējot pieteicēju pašvaldības dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām;

uzlikt par pienākumu atbildētājam viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izdot *R.Ņ.* labvēlīgu administratīvo aktu par pieteicēja reģistrēšanu pašvaldības dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām, ņemot vērā tiesas nolēmumā konstatētos faktus un juridiskos apsvērumus;

piedzīt no atbildētāja par labu pieteicējam samaksāto valsts nodevu Ls 10 (desmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ E.Apīne
Rīgā, 2009. gada 3.jūnijā